

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

For at sige det ligeud: Jeg kunne se, hr. Per Clausen nikkede før. Nu tager Enhedslisten og Venstre – og SF, hvis de vil med – ud og besøger Herlev Sygehus og spørger dem. Jeg har lige så stor tiltro til, at vi kan finde ud af noget selv, som at andre skal finde ud af det for os. Jeg vil gerne høre med mine egne ører, hvad det er, der er sket.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Hr. Jørgen Winther nævnte før, at fru Vibeke Storm Rasmussen havde nævnt noget om, at hun gerne så, at man snakkede om at finde løsninger. I måden, hvorpå ordføreren fortalte om fru Vibeke Storm Rasmussens udlægning, anerkender ordføreren, at der er et problem. For ordføreren siger: Lad os dog løse problemet. Det synes jeg er en anerkendelse af, at vi har et problem her. Det er dog et standpunkt.

Så vil jeg spørge ordføreren, om ordføreren er enig i, at når vi nu har problemer med, at der er nogle, der må vente på behandling, så er det vigtigere, at vi prioriterer de mennesker, som har behandlingsmuligheder her, og som lider af en livstruende sygdom, eller om ordføreren mener, at man skal prioritere behandlingen af folk, som har nogle lidelser, hvis behandling i højere grad godt kan tåle at vente en anelse, lige så højt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Jeg vil starte med at sige, at jeg ikke har den holdning, som Socialdemokraterne havde i 1990'erne, at det var i orden, at en hoftepatient skulle vente i 18-20 måneder på en hofteoperation. Den holdning har jeg ikke.

Jeg synes, at disse patienter skal til så hurtigt som overhovedet muligt. Det, vi nu gør med ministerens og styrelsens hjælp, er, at der laves en task force, der laves en central enhed af departementet og ministeriet, og så får vi styr på de her ting angående kræftpatienterne. Det er sådan, at der vil være rigtig stor bevågenhed om det, og jeg vil egentlig også godt dele ministerens glæde over, at Socialdemokratiet nu også er vågnet op inden for det område og interesserer sig dybt for det. Det synes jeg er rigtig, rigtig godt.

Men alt i alt – og det skal forhåbentlig være mit slutord: Kræftbehandlingen i dag i Danmark er så god, som den aldrig tidligere har været. Der har desværre været nogle få patienter, der

ikke har fået den strålebehandling, de skulle have, og det er dybt ulykkeligt for dem og også for os andre. Men lad os nu alle sammen hjælpe hinanden, og har Socialdemokraterne nogle gode initiativer og vil afsætte nogle penge på finansloven, selv finde nogle penge, så lad os snakke sammen.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ... Undskyld, selvfølgelig er der endnu den sidste korte bemærkning – det er helt korrekt – fra fru Lise von Seelen.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Ja, jeg vil da ærgre mig over, hvis hr. Jørgen Winther ikke vil svare mig. Jeg har jo to omgange, så jeg vil også benytte mig af den sidste.

Alt det der med at snakke om gamle dage og sådan noget kan vi jo ikke bruge til noget, hvis vi netop skal finde løsninger for fremtiden. Jeg synes, det er trættende, at vi bruger så meget talletid på gamle dage, på, hvad der var i 1980'erne osv.

Når jeg lytter til, hvad ordføreren siger, hører jeg en tilbøjelighed til at sige: Ja, vi ønsker at prioritere behandlingen af den her dødbringende sygdom, fordi vi har behandlingsmulighederne. Eller hører jeg forkert? Siger ordføreren: Nej, det gælder også andre sygdomme? Jeg sagde ikke, man skulle have 18 måneders ventetid, jeg talte om andre sygdomme, hvis behandling bedre kunne tåle at have lidt ventetid. Hører jeg ikke ordføreren sige: Jo, lad os prioritere de sygdomme, der er dødbringende, og lad os gøre det på en sådan måde, at vi ikke bare parkerer andre ude på et sidespor? Det kan jo sagtens lade sig gøre.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Inden ordføreren svarer, vil jeg sige, at debatten har kørt et par timer nu og kommer til at køre nogle timer. Jeg synes, at fru Lise von Seelen sagde en ting, som jeg som formand synes er rigtig, nemlig at det meste af debatten fra alle sider først og fremmest har kørt på, hvad der er sket i fortiden, og måske lidt mindre på, hvad der skal ske i fremtiden.

Det er helt op til Folketingets medlemmer og de skiftende partier, men jeg synes måske, at sådan som de to forespørgsler er udformet, var det også spændende at kigge fremad som fru Lise von Seelen, men det er suverænt Folketinget, der bestemmer det.